

סדר דין: רגיל

1. טאהא _____

2. טאהא _____

ע"י ב"כ עוה"ד הישאם שבאיטה ו/או אליהו אברם
ו/או האלה ח'ורי ו/או עלי חייזר
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעים

נ ג ד

1. אברהם _____

2. חלבי _____

3. סייד _____

שכתובתם להמצאת כתבי בי-דין הינה
משטרת ישראל
המטה הארצי
ירושלים 91906

4. מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב
רח' הנרייטה סולד 1
תל אביב 64924
טל: 03-6970222 פקס: 03-6918541

הנתבעים

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

סכום התביעה: 130,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובעת 1 הינה ילידת שנת 1937, תושבת הכפר סרדה שבנפת רמאללה (להלן: "התובעת").
2. התובע 2 הינו יליד שנת 1956, תושב הכפר סרדה, נפת רמאללה ובנה של התובעת (להלן: "התובע"). התובע מתגורר עם משפחתו בבית נפרד סמוך לבית התובעת.
3. הנתבעים 1, 2 ו-3 היו בתקופה הרלבנטית לכתב התביעה שוטרי משמר הגבול במשטרת ישראל. בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה שירתו הנתבעים יחד עם שוטרי מג"ב ו/או אנשי כוחות ביטחון אחרים ביחידת המסתערבים של משמר הגבול (להלן: "הנתבעים").
4. הנתבעת 4 היתה אחראית בכל התקופה הרלבנטית לכתב התביעה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים 1, 2 ו-3 ו/או אנשי כוחות ביטחון אחרים שפעלו באזור (להלן: "הנתבעת").
5. בלילה שבין התאריכים 3.3.91 ל-4.3.91, סמוך לחצות, עת היתה התובעת בביתה יחד עם בנה _____ (להלן: "הבן"), שמעה לפתע צעקות בוקעות מבית שכניה, משפחת _____ זידאן (להלן: "הבית") וקריאות לעזרה "הצילו, הצילו, גנבים בבית זידאן!". התובעת והבן יצאו במהירות מהבית ורצו לכיוון ממנו בקעו הצעקות.
6. בד בבד ובמקביל, גם התובע יצא מביתו למשמע הצעקות הרמות ורץ לכיוון הבית, הנמצא במרחק מספר מאות מטרים מביתו. כשהגיע התובע למרחק של 30 עד 40 מטרים מהבית, נתקל בשלושה אנשים חמושים הלבושים בלבוש אזרחי, שבדיעבד התחוויר לו כי היו אלה הנתבעים. הנתבעים כיוונו פנסים מוארים באור חזק לכיוון פניו של התובע.
7. התובע, אחוז פחד, ברח וחזר על עקבותיו. הנתבעים רדפו אחרי התובע. לאחר כ-100 מטר, נפל התובע. הנתבעים, שלושה במספר, התנפלו על התובע והיכו אותו בידיהם, בבעיטות ובקתות נשקיהם בכל חלקי גופו לרבות בראשו. רק בשלב זה, ניחש התובע כי לא מדובר בגנבים, כפי שחשב תחילה, אלא ביחידת מסתערבים של כוחות הבטחון.
8. בנוסף, נתבע 2 התיז גז מדמיע הישר על פניו של התובע. לאחר זמן קצר, הטשטשה הכרתו של התובע. בכל זאת, הרגיש התובע כי שכנו _____ טאהה (להלן: "השכן") ואימו הגיעו כבר למקום הארוע והיו בקירבתו.
9. התובעת, שהיתה כאמור גם היא בדרכה לכיוון הבית, הבחינה בבנה שוכב על הקרקע סמוך לשכן, שניהם פצועים כשדם רב זב מפניהם ומראשם. התובעת, שהיתה חרדה עד מאוד לגורל בנה שנראה כאמור מחוסר הכרה פצוע וחבול, החלה לבכות ולצעוק "בני, בני" תוך שהיא כורעת בנסיון לחבק את בנה הפצוע ולגונן עליו בזרועותיה.

10. לפתע היכה אחד הנתבעים את התובעת בקת הנשק על ראשה. נתבע 2 משך את התובעת בשערותיה, הרימה ובעט בביטנה. לאחר מכן, התיז נתבע 2 גז מדמיע על פניה של התובעת. בשלב זה, הטשטשה הכרתה של התובעת. היא נפלה על הקרקע ושכבה משך כחצי שעה, פצועה וסובלת מקשיי נשימה קשים.
11. לאחר כחצי שעה כאמור, הובהלה התובעת לבית חולים ברמאללה ופונתה לאחר מכן לבית החולים לעיניים "סנט ג'ון", במזרח ירושלים. התובע נלקח למעצר באוהלים שנמצאו סמוך לבנין המינהל האזרחי ברמאללה דאז. יצוין, שחרף היות התובע פצוע וחבול באופן ברור ולמרות תלונותיו הרבות והמפורשות בדבר מצבו הפיסי, הוא לא זכה לכל טיפול רפואי. התובע שוחרר מהמעצר רק בתאריך 16.9.91, כשישה חודשים לאחר הארוע.
12. בתאריך 12.3.91, הגישו התובעים באמצעות עמותת המוקד להגנת הפרט תלונה לפרקליט פיקוד מרכז. במכתב מתאריך 2.11.92, הודיע מנהל המחלקה לחקירת שוטרים - שתלונת התובעים הועברה לטיפול - כי הוחלט לסגור את התיק מחוסר ראיות מספיקות תוך שהוא מוסיף כי "לא ניתן היה להגיע לזהותם הספציפית של השוטרים שפעלו כפי שנטען לכאורה על ידי המתלוננים".

נטל הראיה:

13. התובעים יקדימו ויטענו כי חלק ניכר מהנזק שנגרם להם בארוע שתואר לעיל נגרם ע"י דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום לנזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת ו/או מי משלוחיה ו/או מי משוטריה ו/או מי מעובדיה ו/או מי מטעמה.
14. על כן יטענו התובעים כי על הנתבעים הראיה שלא היתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט, התרשלות שתחוב עליה.

אחריות הנתבעים 1, 2 ו-3 ו/או אנשי כוחות בטחון אחרים (להלן: "הנתבעים")

תקיפה

15. התובעים יטענו כי הכאתם בכל חלקי גופם על ידי הנתבעים מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח-1968.

רשלנות

16. התובעים יוסיפו ויטענו כי מעשה התקיפה של הנתבעים מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

17. בנוסף, התובעים יטענו כי הנתבעים התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לחוק ולפקודות ו/או לצווי ו/או להנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או מפקד מג"ב ו/או הנחיות המטה הכללי של צה"ל.

ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופם ובריאותם של התובעים וכן בניגוד להתנהגות שוטרים ו/או אנשי כוחות בטחון סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.

ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משטרה ו/או אנשי כוחות בטחון סבירים לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובעים או להקטין אותה.

ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כח נגד התובעים ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.

הפרת חובות תקוקות

18. התובעים יוסיפו ויטענו כי הנתבעים הפרו חובות תקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנים התובעים, וגרמו בכך לנזקים להם טוענים התובעים.

19. במיוחד, יטענו התובעים כי הנתבעים הפרו את החובות החקוקות שבחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א-1971 (להלן: "הפקודה").

20. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטענו התובעים כי הנתבעים הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280 (1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק, האוסרים פגיעה וחבלה חמורים וסעיף 335 (2) כאשר שניים או יותר חוברים יחד לביצוע מעשה החבלה או הפגיעה.

ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה ובדבר תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות.

ד. סעיף 341 לחוק האוסר עשיית מעשה שלא כדין או הימנעות מעשות מעשה שחובה היתה לעשותו כאשר כתוצאה מכך נגרמת חבלה לאדם.

ה. סעיף 3 לפקודה בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על בטחון הנפש.

ו. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.

אחריות הנתבעת מס' 4

21. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת 4 ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת 4 אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובעים.

22. כמו כן, התובעים יטענו כי הנתבעת 4 אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובעים עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי המדינה והתובע בכללם.

ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של הנתבעים שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחרייתה.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להורות לנתבעים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובעים.

ד. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחוננו.

ה. לא דאגה להבהיר לנתבעים את הוראות ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או מפקד מג"ב ו/או הנחיות המטה הכללי של צה"ל ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן.

ו. לא עשתה את כל שביכולה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיה, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחרייתה.

ז. התרשלה ו/או פעלה בחוסר זהירות ו/או בפזיזות ו/או מתוך שיקול דעת מוטעה בתכנון הפעולה ו/או ביצועה ו/או התרשלה בהכשרת אנשים

מקצועיים ו/או מיומנים לתכנון הפעולה ו/או ביצועה ו/או התרשלה בפיקוח ו/או בהשגחה על האנשים הנ"ל.

נזקי התובעים

23. כתוצאה מפעולתיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים, נגרמו לתובעת חבלות וצריבות קשות בפנים. כמו כן, במיוחד כתוצאה מהתזת גז מדמיע הישר וממרחק קצר ביותר לעבר פניה של התובעת, נפגעו ונצרב עיניה של התובעת. כתוצאה מכך, סבלה התובעת משטפי דם פנימיים ודלקות בעור באזור העיניים בכלל ובעפעפיים בפרט.
24. משך כשבוע ימים, כושר ראייתה של התובעת נפגע קשות והיא סבלה מצריבות וכאבים בעיניה ובאזור עיניה. כמו כן, התובעת סבלה מכאבים וצריבות בכל פניה. כתוצאה מהמכות על ראשה, נפגעה אוזנה השמאלית של התובעת והיא סבלה משך חודשים רבים מכאבים עזים באוזן זו.
25. בנוסף, נגרמו לתובעת חבלות קשות בכל חלקי גופה. במיוחד סבלה התובעת מכאבים באזור החזה, אגן הירכיים וכן באזור ביטנה. כמו כן, יצוינו במיוחד, שטפי דם וחבלות שנגרמו לתובעת בברכיה.
26. יצוין שכבר בזמן הארוע, התובעת היתה אישה מבוגרת (בת כ-55 שנים) ופגיעה מעין זו בגופה ובנפשה היתה קשה שבעתיים. התובעת, שכל "פשעה" הסתכם בנסיונה לחבק את בנה השרוע כאמור פצוע וחבול, נחרדה מסגנונם האלים במיוחד של הנתבעים אשר גרם לתובעת, מלבד לסבל פיסי כפי שתואר לעיל, גם לעוגמת נפש ולסבל נפשי רב.
- מצ"ב אישורים רפואיים מבית החולים רמאללה וכן מבית החולים סנט ג'ון כנספחים א' ו-ב' לכתב התביעה וחלק בלתי נפרד ממנו.
27. כתוצאה מהארוע ומשך כחודש ימים, פנתה התובעת לבית החולים רמאללה לצורך טיפולים שונים ובמיוחד לצורך קבלת זריקה לחיזוק עצמות.
28. כמו כן, כתוצאה מהארוע, התובעת סבלה מבחילות משך כחודשיים ונטלה, משך תקופה זו, תרופות לשיכוך הבחילות.
29. בגין כל הנזקים הנ"ל, הכוללים נזקים ספציפיים וכלליים, התובעת מעמידה את תביעתה על סכום גלובאלי בסך של 80,000 ש"ח.
30. כתוצאה מפעולותיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים, נחבל התובע בכל חלקי גופו. כמו כן, גם לעבר התובע הותז גז מדמיע והוא סבל מצריבות וחבלות בפניו משך כשבוע ימים.
- למרות זאת, לא זכה התובע לכל טיפול רפואי והוא נלקח כאמור ישירות למעצר באוהלים סמוך למינהל האזרחי דאז ברמאללה.

31. התובע לא היה מסוגל ללכת משך כ-12 ימים. משך ימים אלו, הוא נתמך על ידי עצורים אחרים וסבל מכאבים עזים בכל חלקי גופו, במיוחד באזור החזה. גם לאחר מכן, סבל התובע משך כשבועיים מכאבים בחלקים שונים בגופו.

32. יצוין שהתובע הוכה על לא עוול בכפו עת יצא כאמור לעזרת שכניו בעוד שלא ידע, ולא יכול היה לדעת עד לתקיפתו, כי מדובר באנשי בטחון מחופשים. השתלשלות הארוע והעוול הרב שנגרם לתובע, במהלך הארוע ולאחריו, ללא כל הצדקה, גרמו לתובע עוגמת נפש וסבל נפשי רב.

33. בגין הנזקים הנ"ל, התובע מעמיד את תביעתו על סכום גלובאלי בסך של 50,000 ש"ח.

34. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין ו/או משלימות זו את זו, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים. בכל מקום בכתב התביעה שבו מיוחס מעשה או מחדל או שבו טענה ביחס לנטל הראיה או המחדל, נטענת הטענה כנגד הנתבעים ביחד ולחוד עובדיהם, נציגיהם ושליחיהם בהתאמה והכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

35. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

36. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים, ביחד או לחוד, את מלוא נזקיהם כמפורט לעיל ו/או לפי כל פירוט אחר, כפי שימצא בית המשפט לנכון ולצודק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הארוע עד התשלום בפועל.

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובע

ירושלים, היום 20 לחודש ינואר לשנת 1998

לוט: נספחים א' ו-ב': אישורים רפואיים

(ת.ש. 1977, מ"מ 19932)